

НОВИ СИНДИКАТ ЗДРАВСТВА СРБИЈЕ

ТРГ НИКОЛЕ ПАШИЋА 5, 11000 БЕОГРАД, ТЕЛ./ФАКС (011) 36 12 588
NEW MEDICAL UNION, SERBIA, BEOGRAD, TRG NIKOLE PASICA 5
novisindikatzdravstva@gmail.com; www.nsz.rs

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ НОВОГ СИНДИКАТА ЗДРАВСТВА СРБИЈЕ

ЗДРАВСТВО СРБИЈЕ: КАДРОВСКА КЛИНИЧКА СМРТ

Јавни здравствени систем у Републици Србији се убрзано урушава.

Додуше, биће нових сала за катетеризацију. Изградиће се или реновирати нове операционе сале и сале за дневну хирургију... и биће нових магнетних резонанци, ПЕТ скенера, ангиографа, доплер - ултразвучних кабинета...биће и солидних простора за лапароскопску хирургију, интервентну радиологију и кардиологију...биће нових зидова и зидина... биће нових торњева и фасада...биће, на жалост, и много пацијената на листама чекања живих, а и оних који трагично нису дочекали дијагностику, терапију, операцију, интервенцију...

Јер неће имати ко да ради. Неће имати ко да нас лечи, збрињава, негује. Неће бити људи.

Већ у овом тренутку здравственим установама недостаје особље од лекара специјалиста, преко медицинских сестара и здравствених техничара, до спремачица и сервирки. Нема довољно иновативних и савремених лекова. Тендерске набавке нам у болнице уносе лекове и медицински материјал најлошијег квалитета, као и дезинфекциона средства која не уништавају најновије и најопасније сојеве болничких микроорганизама. Недостатак спремачица у здравственим установама је веома изражен, а такође не постоје кадровски нормативи за спремачице и сервирке. Тако су здравствене установе у Србији постале прљави и запуштени „хошпитаљи“, легло заразе и болничких инфекција, где пацијенти дођу да се излече од једне болести а скончају од сасвим друге, оне које су добили у самој болници.

Оно мало здравственог особља што је остало у болницама пада с ногу од посла, потпуно је ментално и физички исцрпљено због обима и количине посла који треба да обаве, а уз то трпе „пресинг“ и мобинг од стране политички постављених директора и начелника.

Уз све ове акутне проблеме, које плаћамо људским животима, Министарство здравља је решило да се бави великим грађевинским радовима, зидовима од метала и стакла и високим торњевима, потпуно презирући чињеницу да у међувремену губимо људе, како пацијенте тако и здравствено особље.

Преко хиљаду лекара, међу њима много специјалиста и субспецијалиста годишње напусти Србију. Најмање 800 медицинских сестара (стварни број је тешко проценити...), искусних, оспособљених за рад у интензивним негама, респираторним центрима, хитној медицинској помоћи, инструментарки, анестетичара, прекаљених и компетентних, одлази из Србије сваке године.

Ово је јавности углавном познато. Проблем је у томе што је министар здравља др Златибор Лончар са постојећом кадровском катастрофом у здравству Србије упознат одлично. И тим поводом постављамо гласно питање: Шта Министарство здравља ради да сачува најзначајнији ресурс здравства Србије – људски ресурс? Одговор се намеће сам по себи. Приоритети Министарства су, пре свега, грађевински радови и све оно што уз њих иде. Добро, заиста је неопходно грађевински обновити урушене здравствене установе, али шта ће нам зидови и опрема без људи, без кадрова? Уз још тачнију одредницу - без квалитетних и високопрофесионалних кадрова.

Можемо рећи да су Министарство здравља и Републички фонд за здравствено осигурање од здравствених радника направили жртве. Наиме, постоји подзаконски акт Владе РС којим се, поред осталог, уређују критеријуми за број запослених у здравственој делатности. То је Правилник о ближим условима за обављање здравствене делатности. Критеријуми из Правилника су испод сваког нивоа, ако их упоредимо са европским стандардима или основним узансама струке. Међутим, ипак су обавезујући и барем су стварали привид да постоје кадровски нормативи. Министарство здравља и Фонд су кадровисањем у здравству и одлучном борбом за "буџетски суфицит" потпуно погазили критеријуме из Правилника. Тако су здравствени радници постали жртве: премало их је, преотерени су, изморени, оболели од професионалних болести или болести у вези са радом, потпуно осиромашени и понижени (просечна плата знатно испод републичког просека), професионално деградирани, изложени злостављању и "пресингу" на послу да би постигли немогуће, изложени (најчешће без личне кривице) незадовољству пацијената и корисника услуга...

Такође, жртве су и наши пацијенти. Постоје декларативна уставна и законска права на здравствену заштиту и она су, номинално свеобухватна. У стварности, пацијенте држава двоструко оштећује. Прво, узимајући им доприносе за обавезно здравствено осигурање. Друго, пацијенти су у пракси приморани да поново плаћају дијагностику, терапију, оперативне захвате, интервенције, рехабилитацију, бањско лечење...

Жртве су и чланови породоца оболелих или повређених грађана Србије које сnose трошкове лечења својих иначе осигураних чланова, који се ангажују у многим доменима њиховог збрињавања, а што би била обавеза здравственог система. Повређен је и јавни интерес, јер је знатан део становништва Србије у некој од ових категорија, што многи од нас могу да посведоче на сопственом примеру.

Министарство здравља више личи на неки виктимолошки институт, него на државну институцију која треба да се стара о највишој друштвеној вредности – здрављу народа. Уз то, Министарство показује велику вештину у стварању сукоба између наведених категорија жртава, прикривајући при том сопствену одговорност.

Нови синдикат здравства Србије жели да упозна јавност Србије са примерима из праксе, из којих долазимо до утемељеног закључка да је здравство Србије у једној од последњих фаза свог урушавања.

Све ово, као и други тешки и акутни проблеми здравства Србије биће теме конференције за медије Новог синдиката здравства Србије која се одржава у четвртак, 09.02.2017.године са почетком у 12. часова у Медија центру, Теразије бр.3, Београд.

У Београду, 09.02.2017.год

за Нови синдикат здравства Србије

Живорад Мркић, председник